

Să Înțelegem Bolile de Piele

Caroline Markolin, Ph.D.

Există multe ipoteze cu privire la cauza iritațiilor și a bolilor de piele. Teoriile variază de la predispoziții genetice, sensibilitate la substanțe alimentare până la o circulație deficitară și stres. Indiferent de teoria adoptată, dermatologia convențională nu poate răspunde la întrebări precum: Ce provoacă izbucnirea unei boli de piele? Ce determină severitatea și durata acesteia? De ce o persoană dezvoltă o eczemă, o altă persoană psoriazis și o alta un herpes? De ce apare o erupție cutanată pe o anumită parte a corpului? De ce este mai mult pe partea stângă decât pe dreapta?

Dr. med. Ryke Geerd Hamer, creatorul Noii Medicini Germanice (GNM), este primul care pune la dispoziție o cercetare științifică solidă care permite înțelegerea adevăratei naturi a bolilor, inclusiv a celor cutanate. Prin compararea și analizarea dosarelor medicale ale pacienților săi, a antecedentelor medicale și CT-urilor cerebrale (computer tomograf), Dr. Hamer a făcut o descoperire uluitoare. El a descoperit că fiecare boală (cancer, boala cardiacă, diabet, scleroză multiplă, artrită etc.) este cauzată de un tip identificabil de „șoc conflictual” (pierdere, abandon, auto-devalorizare etc.), care se corelează cu aria cerebrală corespunzătoare care controlează boala. De asemenea, el a stabilit că fiecare boală evoluează în două faze, cu condiția ca și conflictul respectiv să poată fi rezolvat. Prima, faza activă a conflictului, este caracterizată prin tulburări emoționale și mentale, extremități reci, lipsa apetitului și tulburări de somn. A doua, faza de vindecare, se manifestă cel mai adesea prin simptome ca oboseala, dureri de cap, febră, inflamație, sau tumefacții dureroase.

Chintesența descoperirilor fundamentale ale Dr. Hamer constă în faptul că bolile, ca de exemplu cancerul, nu sunt rezultatul unui organism care nu funcționează bine, ci sunt Programe Biologice Speciale, care au fost construite și aplicate pe parcursul a milioane de ani.

Pe baza a mii de cazuri, Dr. Hamer a constatat că pielea reacționează întotdeauna când experimentăm o pierdere bruscă a contactului fizic, trăit ca și cum „copilul meu, părintele meu, prietenul meu... a fost smuls din pielea mea”. Acest „conflict de separare” afectează cortexul senzorial. Pe parcursul evoluției, cortexul senzorial s-a dezvoltat o dată cu organizarea în turme, haite, familii, și cu abilitatea de a exprima legătura socială și emoțională prin contactul cutanat.

Separarea de cineva drag poate fi extrem de tulburătoare la nivel emoțional. În natură, separarea de turmă, de un partener (mascul/femelă) sau de un copil, este o situație de urgență, din punct de vedere biologic. Astfel, un Program Biologic Special este activat pentru a permite organismului să se adapteze la acest eveniment traumatic. În timpul fazei active a conflictului, pielea începe să piardă celule epidermice, ceea ce rezultă în pierderea sensibilității la atingere. „Paralizia senzorială” este o forma naturală de protecție împotriva altor traume de acest fel. Ca urmare a pierderii de celule epidermice, pielea devine uscată, aspră și se poate descuama.

Rezolvarea conflictului este punctul cheie de cotitură. În același timp cu vindecarea la nivel psihologic, pielea începe să se repare: noi celule vor umple și acoperi zonele distruse înainte. În timpul acestei faze reparatorii, pot apărea la nivelul pielii: inflamație, mâncărime (prurit), vezicule, umflături (edem). Bolile de piele (cutanate) ca de exemplu eczema, dermatita, roșeața, urticaria, sau herpesul sunt astfel semne pozitive ale unui proces de vindecare în curs. Când o boală, ca dermatita, devine „cronică”, aceasta înseamnă, în viziunea GNM, că faza de vindecare nu se termină datorită recidivelor constante ale conflictului. Terapia GNM se concentrează pe identificarea conflictului de origine, ca și a factorilor declanșatori care întrerup procesul de vindecare și îl fac, în consecință, mai lung. Modelul în două faze al bolilor permite o înțelegere mai bună a psoriazisului. Psoriazisul, conform descoperirilor Dr. Hamer, implică întotdeauna două conflicte de separare. Conflictul activ apare ca descuamare, conflictul rezolvat apare ca pete roșii, rezultatul fiind ceea ce ne este familiar ca prezentare: pete roșii acoperite de scuame.

Bolile de piele sunt în creștere, în special la copii. Copiii suferă adesea un conflict de separare când se naște un frate/soră, când mama sa reîncepe serviciul, când le este frică de separarea părinților sau când părinții se separă. Când copilul se adaptează la noua situație, apare dermatita, tipic pe fața internă a brațelor. Psihologic, asta demonstrează ca separarea a fost trăită ca: „Nu mai pot să te îmbrățișez!”, „Nu mai pot să te țin!”

Aceasta ne duce la întrebarea: de ce bolile dermatologice apar în anumite arii ale corpului. Astfel, Dr. Hamer a descoperit o altă lege biologică: dacă o persoană dreptace suferă un conflict de separare de un copil sau mama sa, partea stângă a corpului va fi afectată; dacă este o separare de orice altă persoană (partener etc.), partea dreaptă va fi afectată. Pentru persoanele stângace, este invers. Cu toate acestea, Programul Biologic Special se poate manifesta de asemenea exclusiv în locul unde separarea a fost resimțită efectiv, de exemplu, pe obraz, pe abdomen, sau în orice alt loc unde a fost resimțită senzația că cineva drag a „fost smuls”.

Un alt răspuns natural semnificativ declanșat de pierderea contactului fizic este tulburarea memoriei de scurtă durată. Acest fenomen este cunoscut la mamifere, de ex. la pisici, când mama nu-și mai recunoaște puii care i-au fost luați. Noi, oamenii, am împărțit mediul înconjurător cu mamiferele timp de milioane de ani, și reacționăm în același fel. „Uitarea” în timpul perioadei de stres datorat unei separări are un sens biologic, deoarece ajută organismul să gestioneze stresul emoțional la nivel mental. Când copii prezintă această „tulburare”, este diagnosticată ca Tulburare de Deficit de Atenție (Attention Deficit Disorder (ADD)), iar când membrii mai în vârstă ai „haitei noastre” încep să-și piardă memoria, o numim boala Alzheimer. Dar o privire mai atentă la societatea noastră modernă ne revelează repede motivele pentru care aceste situații sunt din ce în ce mai frecvente.

Noua Medicină Germanică este mai mult decât o știință naturală exactă. Descoperirile Dr. Hamer ne reamintesc de asemenea că am uitat să trăim în armonie cu natura noastră biologică. Grație acestei sensibilizări, putem practica în mod conștient „a fi împreună” și în același timp o adevărată medicină preventivă.

Sursa: www.LearningGNM.com